

Ord ikke de ideelle Tanker, der skulde til, for at hele Landbrugets Produktion kunde højnes. De mindre Landbrugere maatte selv sørge for Forbedringen, og det gav gode Resultater.

Naar man nu taler om Ønskeligheden af at faa oprettet flere mindre — dog ikke alt for smaa — Landbrug, saa forstaar jeg ikke rigtig Sammenhængen mellem denne Tale og dette, at man skal skaane de store Landbrug for Udstykning af nogle Jorder, thi hvor skal Jorden komme fra til disse mindre Landbrug, hvis man ikke tager noget af den Jord, som ligger under de større Landbrug? Det er en Umulighed.

Der bliver ogsaa sagt, at nu er Arbejdsforholdene paa de større Gaarde udmærkede. De er sikkert ogsaa meget bedre end før. Der er gode Boliger, Arbejderne faar god Forplejning, og der bliver i det hele taget mere end før taget Hensyn til dem. Men er det virkelig selvstændige og selvhjulpne Mennesker, disse Arbejdere paa de større Gaarde? Fører Arbejdet til, at de deres hele Liv gennem kan kaldes selvstændige og selvhjulpne Mennesker? Det er jo dette, vi skal hige efter, naar vi taler om de økonomiske Forhold her i Landet: at faa saa mange selvstændige Borgere som muligt. Men disse Mennesker kan ikke kaldes selvstændige Borgere, saa længe de maa arbejde strengt for andre, for at de kan leve. De maa ogsaa af deres Arbejdsfortjeneste have saa meget tilovers, at de kan have deres rigelige Ophold i Alderdommen. Ellers er ikke den fulde Selvstændighed naaet. Jeg tror, at det vil vise sig for de mindre Landbrugeres Vedkommende, at kun ganske faa af dem vil komme til at trænge til offentlig Understøttelse paa deres gamle Dage, med andre Ord, de er blevet selvstændige Borgere.

Man er altsaa enig om Maalet, om Ønskeligheden af at faa oprettet nogle flere mindre Landbrug. Men dermed hører i Virkeligheden ogsaa Enigheden op, og Uenigheden kommer særlig frem overfor Lovforslaget om Erhvervelse af Jord til Oprettelse af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v. Det er ganske særlig Bestemmelsen om Ekspropriation, man ikke har kunnet tiltræde. Efter at jeg nu har hørt forskellige Udtalelser om Ønskeligheden af i Forbindelse med Løsningen af Jordspørgsmaalet at faa indført en Grundværdibeskatning — og jeg antager, at det er en Beskatning af Værdien efter Jordens Beliggenhed og Beskaffenhed, man har ønsket —, er jeg kommet til at tænke paa, om det ikke vilde være muligt ad Beskatningsvejen

at gøre Ekspropriationsbestemmelsen i dette Lovforslag overflødig ved, at der f. Eks. til Grundværdibeskatningsmetoden blev knyttet en Størrelsesskala i Lighed med, hvad der er gennemført i anden direkte Beskatning, saaledes at alle Jordejere kommer til at svare samme Skattepromille af Grundværdien indtil en i Loven fastsat Grænse, og at alle, der ejer Grundværdier over nævnte Grænse, kommer til at svare 1 pro mille mere af Grundværdien over den første til den næste Grænse og fremdeles 1 pro milles Tillæg, indtil de største Jordejeres Grundværdier er kommet med ind under denne Beskatning efter stigende Skala. Jeg ved nok, at en Grundværdibeskatning med stigende Størrelsesskala ikke tilfredsstillter Georgæisternes Krav om lige Skat paa lige Jord, men lige Skat paa lige Jord er et Maal, som ogsaa ad den af mig her angivne Vej vil kunne naas ved, at der samtidig i en saadan Lov vedtages en Stigning over hele Linien af en Brøkdels Pro-mille-Tillæg, hver Gang den periodiske Vurdering har fundet Sted. Derved vil Maalet alligevel en Gang naas, og jeg mener, at hvis man indfører en saadan Beskatningsordning, er det ganske nødvendigt, at man faar periodiske Vurderinger. Ganske vist skal jeg indrømme, at dette Maal: fuld Grundværdibeskatning, først naas paa det højeste Trin af Skalaen, men da de vedkommende Jordejere ogsaa svarer Grundværdiskat efter de lavere Trin, vil dog alle Jordejere naa til at svare fuld Grundværdiskat samtidig, idet alle Jordejere for det laveste Trins Vedkommende kommer til at svare fuld Grundværdiskat, naar det sidste Tillæg har fundet Sted.

Naar der gennemføres en Grundværdibeskatning efter det Princip, jeg her har antydnet, og saaledes, at det laveste Trin bliver lig med den nuværende Ejendoms-skat med 1 pro milles Forhøjelse for hver Størrelsesgrænse, der overstiges, skal der nok blive Jord til Fals til rimelige Priser, og saa behøver man ikke Ekspropriation. Jeg mener, at det er ret og rimeligt, at Folk, der raader og vil raade over mere Jord, end en sund og kraftig Mand med Familie er i Stand til at drive, ogsaa maa være villige til at svare en større Skat af de Jorder, de har derudover, thi de driver da Forretning med Landets Hovedproduktionsmiddel samtidig med, at de holder andre Mennesker borte fra Jorden. En saadan Beskatning skal ogsaa nok betage fremmede Kapitalister Lysten til at opkøbe dansk Jord. Da vi har det samme System indført i al anden direkte Beskatning, er det i Virkeligheden